

การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานี ตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี

Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi
Police Station

คันสนีย์ บรรลุสุข¹, วันจักร น้อยจันทร์²

Sansanee Banlusuk, Wanjak Noichan

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา และด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ผู้วิจัยได้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี จำนวน 140 คน สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจ โดยภาพรวมของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเทศบาลเมืองจันทบุรี มีการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านการควบคุม

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: Sansaneebanlusuk@gmail.com, tel. 092-9759807

ตนเองกับประชาชน ($\bar{X}$ = 3.65, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{X}$ = 3.63, S.D. = 0.66) และด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X}$ = 3.51, S.D. = 0.65) ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง และภูมิลำเนา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การควบคุมตนเอง, ข้าราชการตำรวจ, สถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station.; and 2. to compare between personal factors and Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station. The research instruments are a questionnaire of 4 aspects: in Subordinate, Colleague, Supervisor and Citizen. The researcher used the questionnaires with 140 Police Officers in Chanthaburi Police Station. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of this study is as below: 1. The level of Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station, the overall is in a high level ($\bar{X}$ = 3.58, S.D. = 0.63). When considering each aspect, it is found that the aspect of the highest average value of the top 3 was self-control with citizen part at a high level ($\bar{X}$ = 3.65, S.D. = 0.69). The second one is self-control with Subordinate part at a high level ($\bar{X}$ = 3.63, S.D. = 0.66). The last one is self-control with colleague at a high level ($\bar{X}$ = 3.51, S.D. = 0.65). 2. The perspective of

comparison between personal factor and Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station classified by gender, age, position and local found that the sample variance was not different. These elements were classified by working period found that the sample variance was different and significantly differently at .05 level.

Keywords: Self-control, police officer, Chanthaburi Police Station

บทนำ

อาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม ตำรวจมีหน้าที่รักษาความสงบ ตรวจจับ จับกุม และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นงานที่เสี่ยงเพื่อความสะดวกสบายร้อยละของประชาชนและบ้านเมือง ตำรวจจึงเป็นอาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี ได้รับการคาดหวังจากสังคมค่อนข้างสูง

ในปัจจุบันข้าราชการตำรวจได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในด้านความประพฤติ วินัย และการปฏิบัติงานจากบุคคลหลายหน่วยงานอย่างกว้างขวาง ทำให้ภาพพจน์ของข้าราชการตำรวจอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ เป็นเพราะว่างานของตำรวจนั้นเป็นงานที่ท้าทาย ความรู้และความสามารถ ความกล้าหาญที่เสี่ยงต่อภัยอันตราย และความอดทนเป็นอย่างมาก ยากที่บุคคลอื่นจะเข้าใจได้ถูกต้องและลึกซึ้ง โดยลักษณะงานในอาชีพนี้ เป็นงานที่มีการปฏิบัติที่กระทบต่อผลประโยชน์และเสรีภาพของประชาชนที่อาจจะไปขัดขวางการกระทำต่าง ๆ ที่ละเมิดระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ดีของสังคมอยู่ตลอดเวลา รวมไปถึงกฎหมาย โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการอภิสิทธิ์ หรือผู้มีอิทธิพล ทำให้ข้าราชการตำรวจเกิดความกดดันในการทำงาน สิ่งแวดล้อมทั้งจากภายในและภายนอกสำนักงานล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อความกดดันในการทำงานของข้าราชการตำรวจทั้งสิ้น

ด้วยหน้าที่ชีวิตรับผิดชอบของข้าราชการตำรวจนั้นจึงต้องมีการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานเป็นอย่างดี ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 วินัย และการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจต้องถือและปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและจรรยาบรรณของตำรวจตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้โดยเคร่งครัดเพื่อให้การทำงานและภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจเป็นไป

ในทิศทางที่ดีถูกต้องและเหมาะสม ถ้าข้าราชการตำรวจไม่สามารถที่จะจัดการควบคุมตนเองได้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาและผลเสียทั้งต่อตนเองและองค์กรได้ ตัวอย่างเช่น กรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทำร้ายร่างกายผู้ต้องหาที่ก่อเหตุคลุ้มคลั่งจนได้รับบาดเจ็บ ตำรวจทำร้ายประชาชน ตำรวจทำร้ายร่างกายภรรยา ตำรวจฆ่าตัวตาย เป็นต้น พบว่าเริ่มมีจำนวนสูงขึ้นในทุกปี สาเหตุของปัญหาที่กล่าวมานั้นเป็นผลมาจากการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ การควบคุมตนเอง ก็คือกระบวนการที่บุคคลเลือกใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธี เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลนั้น จากพฤติกรรมที่ไม่น่าพึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่น่าพึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นจะเป็นผู้กำหนดให้พฤติกรรมเป้าหมายและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และควบคุมตัวแปรภายในและภายนอกบุคคล ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์นั้นด้วยตนเอง ข้าราชการตำรวจแต่ละบุคคลจะมีระดับการจัดการการควบคุมตนเองที่แตกต่างกันไปตามปัจจัยต่าง ๆ

พล.ต.อ.จักรทิพย์ ชัยจินดา ให้ความสนใจที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้มาโดยตลอด โดยเพิ่มมาตรการให้ทุกหน่วยงานร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเร่งด่วน อาทิเช่น ตำรวจฆ่าตัวตาย ไม่ว่าจะเกิดจากปัญหาชีวิตเรื่องงาน หรือปัญหาส่วนตัว โดยให้ตำรวจ “ขันนอต” มาตรการ 1212/2537 เรื่องมาตรการควบคุม เสริมสร้างวินัยและความประพฤติของข้าราชการตำรวจ ให้ทุกหน่วยงานทั้งในระดับ กก. และสถานีตำรวจ แต่งตั้งคณะกรรมการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตข้าราชการตำรวจและครอบครัว เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีเกณฑ์อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะต้องเข้าไปดูแลและแก้ไข ให้โรงพยาบาลตำรวจจัดอบรมให้ความรู้และการแก้ไขปัญหาให้กับคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นมา เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในส่วนต่อมาจะเป็นการตรวจสอบสุขภาพประจำปี โดยให้ตรวจทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย ภาวะการติดสารเสพติดหรือติดสุราเรื้อรัง และมีนักจิตวิทยาเข้าร่วมการตรวจสอบสภาพจิตใจและร่างกายด้วย ส่วนการเรียนในทุกหลักสูตรของตำรวจ ต้องเพิ่มการเรียนรู้และการแก้ปัญหาหนี้สินรวมไปถึงปัญหาการฆ่าตัวตายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของตำรวจทุกโครงการ เพื่อที่จะสามารถแก้ปัญหาตำรวจฆ่าตัวตายได้ และควรให้ความรู้เรื่องจัดการการควบคุมตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจเกิดมีความสามารถที่จะจัดการควบคุมอารมณ์และการกระทำของตนเองได้

ดังนั้นการจัดการการควบคุมตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากสำหรับอาชีพข้าราชการตำรวจ เพราะถ้าขาดการจัดการการควบคุมตนเองแล้วนั้นย่อมต้องส่งผลเสียและผลกระทบทั้งต่อตัวบุคคลและองค์กรด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับระดับการควบคุมตนเองในการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจและปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเอง เพื่อนำไปสู่แนวทางการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยจากแนวคิดการควบคุมตนเองในการทำงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา 2) ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน 3) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา 4) ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน และภูมิลำเนา ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ประชากร คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 140 คน พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ สถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน มีนาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 รวมเป็นระยะเวลา 7 เดือน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี จำนวน 140 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 96.40 ข้าราชการตำรวจมีอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.00 ระดับ ผบ.หมู่ คิดเป็นร้อยละ 55.7 ระยะเวลาการทำงาน 20 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.70 ภูมิลำเนาภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 76.40

2. ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.53

2) ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.51

3) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.63

4) ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.65

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี โดยภาพรวม

การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา	3.53	0.65	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน	3.51	0.65	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา	3.63	0.66	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน	3.65	0.69	มาก
รวม	3.58	0.63	มาก

จากตารางที่ 1 โดยภาพรวมของการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ($\bar{X}=3.65$, S.D.=0.69) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.66) และด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านเพศ พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียล ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีอายุที่ต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านตำแหน่ง พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเอง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านภูมิลำเนา พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากและรายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สารระ มุขติ (2559) งานวิจัยมีการศึกษา การ

พัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามแนวพุทธจิตวิทยาสำหรับนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการรู้ณั้ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พบว่าการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาโดยรวมทั้งฉบับในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 3.847 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโนธรรมที่ได้รับการพัฒนา ($\bar{X}$ = 4.167, SD = 0.389)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะตำแหน่งของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่าภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ภูมิลำเนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ของภูมิลำเนา ข้าราชการตำรวจ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างจากภาคใต้และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคใต้มีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าภาคกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะ ตำแหน่ง ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพศ อายุ ระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า ตัวแปรที่เป็นปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการควบคุมตนเองกับ เพศ อายุ และการผูกมัดตนเอง ด้านการออมนั้น พบว่า ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในหลายแบบจำลองที่ผู้วิจัยทำการทดสอบนั้นไม่ส่งผลต่อโอกาสที่จะมีเงินเพียงพอหลังเลิกทำงานประจำอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ได้แก่ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา และด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ฉะนั้นการที่จะทำให้การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจต้องพัฒนาในเรื่องการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน การควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับประชาชน จึงควรการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพในด้านที่กล่าวมาข้างต้น

ภาพที่ 1 การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการฝึกอบรมการควบคุมตนเองในทั้ง 4 ด้านเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2 ควรมีการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไป เพื่อวัดระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไปเมื่อเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นจากต้นเหตุของการควบคุมตนเองในหลายๆ กรณี โดยทำการประเมินจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรงในหน่วยอื่นที่ปฏิบัติงานโดยตรง

2.2 นำผลวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มระดับการควบคุมตนเองให้อยู่ในระดับสูงมากยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ เลิศเจริญนิช. (2557). *อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงทิพย์ ก่อกิจงาม. (2561). *รูปแบบการพัฒนาชุดฝึกอบรมการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาของพยาบาลวิชาชีพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สาระ มุขดี. (2559). *การพัฒนาแบบการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์และการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ. (2559). *ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณณ วรอรุณ, ปิยะธิดา ขจรชัยกุล, ฉัตรสมัน พงษ์นิญโญ, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์ และศุภชัย ปิตกุลตั้ง. (2562). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองในพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

